

FOSTER ENTRA A CATALUNYA PER COLLSETEROLA I LES GLÒRIES

Un «pirulí» per a Barcelona

Barcelona disposarà, a partir de 1991, d'un centre de comunicacions, un pirulí de 250 metres d'alçada, que serà l'edifici més alt de la ciutat. L'arquitecte anglès Norman Foster n'és l'autor del projecte.

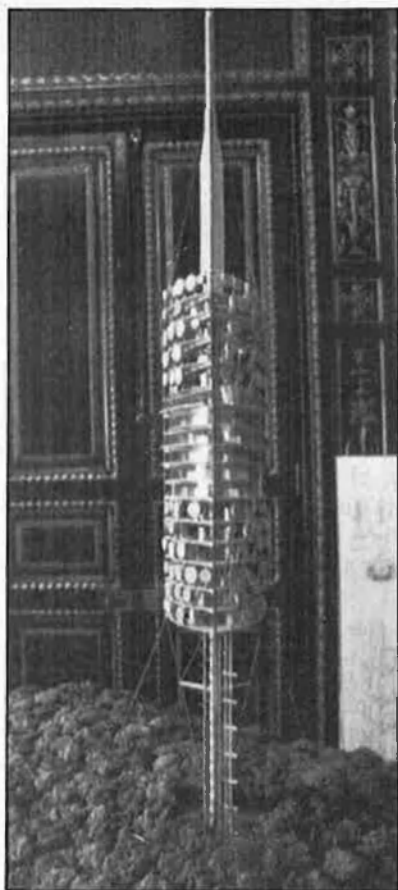
Conxa Rodríguez

L'arquitecte anglès Norman Foster, de 53 anys, guanyador del projecte de la torre de telecomunicacions que s'alçarà a Collserola, és també membre del jurat que escollirà el disseny «Vivendes i ciutat». Un grup de vivendes que es construiran a la part baixa de la Diagonal, entre la plaça de les Glòries i el mar. Així, l'arquitecte fa la seva entrada a Catalunya, després d'haver deixat obres al Japó, EUA, França, Mèxic i RFA, entre altres països.

El projecte de Foster per al *pirulí* català va ser qualificat com el més innovador i tecnificat, competia amb d'altres tres (Bofill, el duo Margarit-Buxadé i Calatrava). El de l'anglès i el del valencià van ser considerats els més avançats; el de Foster oferia més flexibilitat, pel que fa, per exemple, a materials. El *pirulí*, de 250 metres d'alçada, serà el monument més alt de Barcelona que, com la majoria de grans ciutats, tindrà a partir de 1991 un centre de telecomunicacions com a part del paisatge urbà.

L'idea de Foster proposa una antena gegant amb plataformes triangulars, aptes per a acollir més receptors dels que inicialment s'han previst. Una zona de serveis semienterrada, i un restaurant en un espai circular. Els ascensors —semblants als del seu edifici financer a Hong Kong— seran de vidre i exteriors.

Foster, nascut a Chester i criat a Manchester, treballa actualment en la construcció del nou

Projecte del «pirulí» elaborat per Foster.

aeroport de Londres. La seva obra més espectacular és el Hong Kong and Shanghai Bank Corporation, un impressionant gratacel d'estructures metàl·liques i visuals.

La «high tech» arriba en forma de «pirulí»

Uns l'anomenen arquitectura d'alta tecnologia (*high tech*); altres, del segle XXI. És la tendència que capitanejen tres equips d'arquitectes britànics: Norman Foster, pare del *pirulí* català, Richard Rogers i James Stirling. El trio ha deixat rastre de les seves obres arreu del món. Tots tres estan *beneïts* amb la Medalla d'Or, concedida per la reina d'Anglaterra i proposada per l'Institut Britànic d'Arquitectura. En canvi, compten amb el desacord del príncep de Gal·les, que des de 1984 opina públicament sobre l'urbanisme britànic i es mostra contrari al *high tech*.

Per primera vegada des que l'enginyeria victoriana va imposar-se en tot tipus de construccions, i va sobrepassar la frontera del segle XIX, Gran Bretanya ha donat una nova modalitat en la tasca d'organitzar l'espai urbà. Les seves obres s'emmarquen, principalment, en el medi urbà encara que algun d'ells, com Rogers, ha ideat granges i hivernacles per a la ruralia gal·lesa. Els tres professionals que encapçalen l'arquitectura *high tech*, britànics per naixement o nacionalitat, molt sovint han tingut més èxit fora que dintre de les illes.

De Richard Rogers és més coneguda la coautoria del Centre Pompidou de París que la creació de

Edifici Lloyd's a Londres de l'arquitecte Richard Rogers.

l'edifici Lloyd's de Londres; Norman Foster va idear l'obra arquitectònica que acull el Hong Kong and Shanghai Bank, considerada l'obra tecnològicament més avançada del món, en canvi, va frustrar-se, per raons alienes a l'arquitecte, el seu projecte per a la BBC al centre de Londres; una de les construccions més rellevants de James Stirling és el museu Staatsgalerie de Stuttgart, tanmateix, va avortar-se el seu disseny per a l'ampliació de la National Gallery de Londres.

El trio ha fet ja *escola* al seu país. Al darrere dels tres grans hi figuren altres noms com Edward Cullinan, Terry Farrell, Jeremy Dixon o Richard McCormac, que ja han posat treballs al carrer com ara la reconstrucció de l'església St. Mary, al sud-oest de Londres o un grup de vivendes al barri de Kensington.

L'octubre de 1986, Foster, Rogers i Stirling van presentar una selecció del seus treballs a la capital anglesa sota el títol *New Architecture*. El triumvirat va exhibir les seves idees sobre com l'arquitectura moderna pot contribuir a la qualitat de la vida en els medis urbans igualant al mateix temps les fites de l'arquitectura del passat. L'exposició va rebre els elogis de tota la crítica. Els tres han evolucionat i modificat el seu estil particular dins els termes de modernitat i tecnologia. Stirling, encarregat de dissenyar les estacions centrals del futur metro de Bilbao, mostra una clara preferència per les formes geomètriques, els arcs i les cornises; Foster i Rogers per les línies i els paral·lelismes. □